

[Justitsministeren.]

maatte have et Antal Frihedskæmpere stillet til Raadighed, fordi Politiet ikke var stort nok. Politiet havde heller ikke tilstrækkeligt med Vaaben til at kunne sendes ud i saa store og velbevæbnede Grupper, som det var nødvendigt, naar der skulde arresteres Personer, som maatte paaregnes at ville skyde paa dem, der kom. Saaledes blev Ordningen truffet, saaledes er den gennemført, og saaledes har den — det jeg ved — virket upaaklageligt til nu. Selvfølgelig kan der være Enkeltheder at kritisere — det skal jeg ikke komme ind paa. Indtil nu! Men i Dag er der sket det særdeles uheldige, at en Gruppe af Frihedskæmpere, som optraadte paa egen Haand, udisciplineret, har givet sig til at foretage nogle Anholdelser i Strid med de Retningslinier, som skal følges. Saa snart jeg blev bekendt dermed, har jeg sat mig i Forbindelse med den ansvarlige Ledelse — for der er jo ogsaa en ansvarlig Ledelse for Modstandsbevægelsens Arrestationsudvalg — og fortalt den, hvad der var sket, og faaet det Tilsagn, at der straks vilde blive skredet ind. Der er foretaget tre Anholdelser i Dagens Løb af en uautoriseret Gruppe. De tre anholdte, eller internerede hvad man vil, er løsladt, frigivet igen, og der vil i øvrigt, forstaar jeg, inden for Modstandsbevægelsen blive sørget for saadanne Foranstaltninger, at noget saadant fremtidigt undgaas. Undgaas, siger jeg, saa vidt det er menneskeligt muligt. Man kan jo ikke forhindre, at nogle Medborgere optræder galt, man kan blot love dem, at saa skal der nok blive skredet ind mod dem med de Midler, som vi nu engang har til Raadighed, hvis det ikke lykkes ved fornuftig Samtale med dem at bringe dem til at indse, at de skal holde sig inden for deres Grænser.

Endnu en Ting, som vedrører Modstandsbevægelsen, skal jeg lige omtale. Det er nævnt her i Tinget i Forbindelse med Bestemmelsen i Straffelovsudkastets § 16, at det synes uklart, at der sættes Straf for paa utilbørlig Vis at have modarbejdet den danske Modstandsbevægelse eller dens Organer. Uklarheden skulde ligge i, at man ikke giver nogen Definition af, hvad Modstandsbevægelsen er, og at der derfor kan være sket en eller anden Modarbejdelse af den almindelige danske Modstand, som ikke har en saadan Karakter, at den skulde belægges med de Straffe, der her er Tale om. Se, saaledes er Forholdet ikke. Der staar — og det er Sammenhængen det kommer an paa —, at der sættes Straf for den, der har modarbejdet de forenede

Nationers Krigsanstregelser eller paa utilbørlig Vis modarbejdet den danske Modstandsbevægelse. I denne Sammenhæng betyder Modstandsbevægelsen ikke hele det danske Folk, som ydede Modstand, og det er ikke Meningen at sætte noget Skel mellem danske Borgere med Nationalitet af Klasse A 1 eller Klasse A 2 og maaske flere Klasser. Nej, i denne Sammenhæng er den danske Modstandsbevægelse et teknisk Begreb. Den danske Modstandsbevægelse, de danske bevæbnede Styrker var nemlig ordnet under og i Forstaaelse med de Allieredes Overkommando. Der har været en stadig og levende Forbindelse gennem lange, lange Tider mellem den øverste Ledelse af de Allierede paa Vestfronten og den Indsats, som skete her igennem de illegale bevæbnede Styrker. Det var en velordnet, veldisciplineret og særdeles virksom Hær, som stod her og opererede i nøje Føling med den hele allierede Krigsførelse — i al Beskedenhed, maa man maaske sige, men saaledes, at vi ogsaa nu har faaet Anerkendelse for, at den hos den allierede Overledelse har vakt Beundring. Det er det, der sigtes til, og det er ikke Meningen ellers at sætte noget Skel mellem danske Medborgere.

Endnu vil jeg blot gøre et Par Tilføjelser til noget af det, jeg sagde før. Det er ikke Tanken med de Regler, som indeholdes i Retsplejelovforslaget, at der skulde sættes nogen Plet paa den danske Dommerstand. Jeg tror heller ikke, nogen vil mistænke mig for, at jeg skulde have noget saadant i Sinde. Men der kræves særlige Domstolsforanstaltninger, for at det store Antal Sager, her bliver Tale om, skal kunne gennemføres, jævnsides med at den ordinære Strafferetspleje skal gaa sin Gang. Det er derfor nødvendigt at udvide Dommernes og Domstolens Tal.

Man har undgaaet det oprindelige Forslags Betegnelse Særdomstole, og jeg kan ærlig talt ikke se, at man med megen Føje kan kalde de Domstole, som her maa etableres, for Særdomstole. Jeg har igennem de Forhandlinger, gennem det, jeg har sagt om denne Sag i det andet høje Ting — det er der refereret til her —, nærmere præciseret min Stilling til de Spørgsmaal. Det er yderligere blevet klaret gennem de Drøftelser, som har fundet Sted imellem det Udvalg, der var nedsat i det andet høje Ting, og mig, og det væsentligste er bundfældet i den Betænkning, som Folketingets Udvalg afgav. Der kunde, hvis der ikke var levnet os Tid til at føre de Forhandlinger igennem, som er sket forud for den Dag, da Lovforslaget endelig blev fremsat